225537

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ติดเชื้อฯ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ที่มารับบริการทางการแพทย์ โรงพยาบาลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรีในระหว่างเดือนเมษายน 2552 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 150 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียลและการวิเคราะห์ถดถอยพหุ

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน มีอายุในช่วง 31-40 ปี มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา อาชีพรับจ้าง มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท สถานภาพสมรสแล้ว รับทราบว่าตนเองติดเชื้อมาไม่เกิน 5 ปี และเจ็บป่วยเล็กน้อย (1-2 ครั้ง)

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และมีการดูแลสุขภาพตนเองในระดับสูง

กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง ในระดับดีทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคมสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ได้แก่ อายุ การศึกษา และรายได้ ส่วนปัจจัยที่มีไม่มีความสัมพันธ์กับ

225537

พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้ติดเชื้อฯ ได้แก่ เพศ สถานภาพ อาชีพ การรับทราบสภาวะการติดเชื้อฯ ความถี่ของการเจ็บป่วย ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง

ปัจจัยที่สามารถอธิบายความแปรปรวนในพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองในภาพรวมและด้านร่างกายได้แก่ อายุ โดยสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนในพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองได้ ร้อยละ 9.9 และ 6.1 ตามลำดับ

ปัจจัยที่สามารถอธิบายความแปรปรวนในพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้านจิตใจได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้ โดยสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนในพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองได้ ร้อยละ 18.7

ปัจจัยที่สามารถอธิบายความแปรปรวนในพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองด้านสังคมได้แก่ ระดับการศึกษา โดยสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนในพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองได้ ร้อยละ 6.2

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมสร้างความมั่นใจในการใช้ชีวิตในสังคมให้แก่ผู้ติดเชื้อฯ เช่น การส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ติดเชื้อฯ ให้สมาชิกได้มีโอกาสพบปะ แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ การเจ็บป่วยและการรักษาตนเอง รวมถึงการจัดกิจกรรมสันทนาการที่ให้ความผ่อนคลายและความเพลิดเพลินพร้อมทั้งได้ออกกำลังกาย จัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านระหว่างสมาชิกเพื่อช่วยกันปรับปรุงซ่อมแซมสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยรวมทั้งช่วยในการสร้างความสัมพันธ์อันดีของกลุ่มสมาชิก เป็นต้น

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การดูแลสุขภาพตนเองให้แก่ผู้ติดเชื้อฯ โดยเน้นกลุ่มที่มีอายุน้อย และกลุ่มที่มีการศึกษาน้อย เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมฝึกอาชีพ เพื่อเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมในการสร้างรายได้ให้กับผู้ติดเชื้อฯ มากขึ้น เช่น ช่างเสริมสวย ช่างตัดผม ช่างเย็บผ้า เป็นต้น

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาเสริมสร้างความตระหนักให้ผู้ติดเชื้อฯ ต้องแจ้งให้คู่นอนทราบ เพื่อหาทางป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีหรือการตรวจหาเชื้อฯ หลังจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงร่วมกัน

225537

This study has three objectives: 1) to explore self health care behavior among HIV/AIDS infected persons in Bang Lamung district, Chonburi province; 2) to examine factors relating to self health care behavior among these HIV/AIDS infected persons; 3) to examine factors with predictive ability on such self health care behavior. The subjects in this study are HIV/AIDS infected persons in Bang Lamung district, Chonburi province, who seek medical services at Bang Lamung Hospital in April 2009. Accidental sampling was employed to obtain 150 samples and questionnaire was used to collect data. Statistical analyses include frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson Correlation Coefficient, Point Biserial Correlation Coefficient, and Regression Analysis.

Results showed that the samples comprise similar proportions of males and females, aged between 31-40 years, completed primary education, are hired workers, earn between 3,001-6,000 baht, and were married. They had been awared of their HIV/AIDS infection for no more than 5 years, and experienced mild illnesses (a few times).

The samples had high level of AIDS knowledge and self health care.

They are at good level of self health care behavior either overall or each aspect which include physical, psychological, and social environmental aspects.

Factors relating to their self health care behavior of these HIV/AIDS infected persons are age, education, and income, whereas factors not ralating to such behavior are gender,

occupational status, infection awareness, frequency of illness, AIDS knowledge and self health care knowledge.

Factors with ability to explain self health care behavior in overall and in physical aspect is age by which can explain 9.9 per cent and 6.1 per cent respectively of the variance in self health care behavior.

Factors that can account for the variance in such behavior in psycological aspect are age, education level, and income that co-explain 18.7 per cent of the variance.

Factors explaining the variance in such behavior in social aspect is education level that account for 6.2 per cent of the variance.

Recommendations

1. Concerned organizations should arrange activities to assure social life of these infected persons, for instances, fostering their group establishment for meeting, sharing knowledge and experience about illness and self care; arranging recreational activities for relaxation, entertainment, including exercises; managing home visits among members for restoring their living arrangement and environment, and help building good relationship among them, etc.

2. Concerned organizations should arrange activities to provide knowledge and understanding on self health care focussing on the younger and less educated infected persons for better self health care behavior.

3. Concerned organizations should provide job training activities for them as a main or additional job to increase earning such as beautician, hairdresser, dressmaker, etc.

4. Concerned organizations should enhance awareness among infected persons and that they let their partner know to seek protection of HIV/AIDS or receive examination after their risky behavior.